

Nr 21.

Af herr **Persson** i Tällberg, *angående villkoren för bidrag ur norrländska afdikningsanslaget.*

Under punkterna 74—75 i nionde hufvudtiteln uti årets statverksproposition har Kungl. Maj:t i enlighet med vederbörande ämbetsverks tillstyrkan föreslagit dels en höjning af *norrländska afdikningsanslaget* från 700,000 kronor till 800,000 kronor, dels en nedsättning af allmänna *frostminskningsanslaget* från 200,000 kronor till 150,000 kronor, dels ock föreslagit den ändring i villkoren för åtnjutande af statsbidrag utan återbetalningsskyldighet ur *norrländska afdikningsanslaget*, att sådant bidrag under 1912 skulle utgå med allenast en tredjedel af beräknade kostnaden, då däremot sådant bidrag hittills utgått med hälften af samma kostnad.

Goda skäl till höjning af afdikningsanslaget ha ju förelegat, och höjningen måste således hälsas med tillfredsställelse af enhvar, som intresserar sig för Norrlands utveckling och framåtskridande.

Jag delar också till fullo vederbörande statsråds uttalade uppfattning, att det är en afsevärd olägenhet för dem, som söka bidrag ur nämnda anslag, att de nödgas vänta i flera år, innan bidraget kan erhållas. Men då föredragande statsrådet sökt afhjälpa denna olägenhet genom sådan ändring i villkoren för bidrags erhållande, att bidrag hädanefter skulle utgå med allenast en tredjedel af beräknade kostnaden i stället för med hälften af samma kostnad, såsom det förut varit, kom jag att tänka på en punkt i de gamla domarereglerna, hvilken lyder: »Man skall ej bättra ondt med hälften värre.»

Redan den omständigheten, att vederbörande ämbetsverk, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt laudtbruksstyrelsen förordat en sådan

åtgärd, är ju mycket ledsam, men att jordbrukets specielle representant inom regeringen, jordbruksministern, utan betänkande godkänner, hvad dessa ämbetsverk sålunda föreslagit, är ägnadt att väcka allvarliga bekymmer hos enhvar, som anser det vara en bland de största fosterländska gärningar att bereda bröd och arbete inom eget land för så många som möjligt af landets söner och döttrar.

För min del hade jag lifligt hoppats och väntat, att Kungl. Maj:t af innevarande Riksdag skulle äska medel till ett afdikningsanslag äfven för öfriga delar af riket — med undantag af de fyra norrländska länen — och med samma villkor för bidrags erhållande, som hittills varit gällande rörande det norrländska afdikningsanslaget ända sedan detta år 1906 för första gången beviljades.

Efter att hafva tagit del af hvad herr statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet yttrat och föreslagit rörande det norrländska afdikningsanslaget, har jag emellertid ingen förhoppning om att något initiativ i af mig angifven riktning från det hållet är att förvänta.

Frågan om landets uppodling och kultivering anser jag dock vara af sådan vikt och betydelse, att representationen ej längre bör dröja med beviljande af medel till ett afdikningsanslag äfven för öfriga delar af riket. Jag kommer därför att i särskild motion framställa förslag om beviljande af dylikt anslag.

Hvad allmänna frostminskningsanslaget beträffar, har fog icke saknats för den föreslagna nedsättningen, och jag anser, att denna form af dikningsunderstöd bör så snart som möjligt upphöra och utbytas mot ett afdikningsanslag till understödande medelst statsbidrag utan återbetalningsskyldighet af myrutdikningar och vattenaftappningar, vare sig ändamålet med företaget afser uppodling af till åker eller äng lämplig jord eller minskning af frostländighet för närliggande bygd.

Jag skulle sålunda helst redan nu velat föreslå, att de 150,000 kronor, som Kungl. Maj:t äskat för frostminskningsanslaget, förvandlats eller öfverförts till ett afdikningsanslag, men då ansökningar om erhållande af bidrag ur detta anslag redan torde vara inlämnade, lär det knappast kunna vara formellt riktigt att denna gång vidtaga en sådan åtgärd.

På grund af hvad sålunda anförts, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del måtte besluta, att villkoren för erhållande och tillgodonjutande af statsbidrag från norrländska afdikningsanslaget måtte bibe-

hållas oförändrade sådana de för närvarande äro och att sålunda nämnda bidrag må utgå med hälften af den beräknade kostnaden.

Stockholm den 21 januari 1911.

D. Persson
i Tällberg.

I motionens syfte instämmer:

Joh. Ström.

Nr 22.

Af herr **Persson** i Tällberg, om beviljande af ett till understöd-
jande af utdikningar och vattenaftappningar afsezt anslag
med benämningen *allmänna afdikningsanslaget*.

Med hänvisning till hvad jag anfört i min motion nr 21 hem-
ställes vördsamt,

att Riksdagen må på extra stat för år 1912 ställa
till Kungl. Maj:ts förfogande ett anslag af 300,000
kronor, under benämning *allmänna afdikningsanslaget*
till understödande medelst statsbidrag utan återbe-
talingsskyldighet af myrutdikningar och vattenaf-
tappningar inom öfriga delar af riket med undantag
af de fyra norrländska länen, vare sig ändamålet med